

KAYIP RÜYANIN Peşinde

Alara Uçar

Keşke zararlı şeyler bu kadar güzel olmasa. Her gün pasta yiyebilsek. Kahvaltıda çilekli pasta, öğle yemeğinde çikolatalı pasta, akşam yemeğinde de muzlu pasta... Harika olmaz mıydı?

2. Konu: Hediye

Annem ve babam her sene doğum günümde bana büyük hediyeler alırlar. Acaba ne alacaklar bu sene? İnşallah bir bilgisayar alırlar, en yenilerinden... Ya da güzel bir bisiklet? Mahalleyi turlarım her gün, çok havalı olurum yahu! Bu yaşıma geldim bir bisikletim olmadı.

3. Konu: Davetliler ve Evin Süslenmesi

Umarım bütün kuzenlerim ve arkadaşlarım gelirler, büyük bir doğum günü kutlaması yaparız. Belki halamlar ve dayımlar da gelir-

ler. Herkes beni alkışlar! Balonlarla süsleriz her yanı. Kim bilir konfeti bile patlatırız. Ne güzel olur! Gerçi annem konfetiye izin vermez, her yana dağılacağı için...

Neyse, hayal kurmak da izinle değil sonuçta.

O gün akşama kadar bütün ödevlerimi yaptım, odamı topladım. Bütün kitaplarımı çıkarıp kütüphaneme dizdim. Hatta abarttım ve tüm kıyafetlerimi döküp baştan katladım.

Hemen akşam olsun da pastama ve hediyeme kavuşayım diye bekledim. Hayatımın bundan önceki kısmı hızlıca geçmişti ama bir türlü akşam olmuyordu. Zaman durmuştu sanki!

Uzun bir bekleyişten sonra nihayet akşam oldu. Ben kendime böyle listeler hazırlayıp hayaller kurarken hiçbir şey beklediğim gibi olmadı.

Akşam yemeğinin ardından, annem doğum günüm için aldığımız harika beyaz elbiseyi giydirdi. Saçlarımı da güzelce taradı. Aynada hayran hayran kendime bakarken;

- Çok güzel oldun Meryem'im, dedi.

Gerçekten güzel hissediyordum kendimi. İltifat almak da hoşuma gitmişti.

Annem, bir prensesmişim gibi elimden tuttu ve birlikte salona geçtik. Salon masasının üzerinde beyaz bir örtü, örtünün ucuna tutturulmuş süsler vardı. Duvara da balonlar asılmıştı.

Bu sene sadece ben, annem ve babam vardık; kuzenlerimi, akrabalarımızı çağırılmamışlardı. Biraz bozulmuştum açıkçası çünkü ne kadar kişi olursak o kadar fazla hediye geliyordu. Tüh, neyse...

Ben, masanın önündeki sandalyeye oturdum, babam mutfaktan pastayı getirdi.

- İyi ki doğdun kızım, dedi ve yanaklarımdan öptü.

Annem de o sırada bizi telefonuyla kameraya çekiyordu.

Pastam, çikolatalıydı. İtiraf etmeliyim ki yine hayal kırıklığına uğramıştım. Çilekli pasta istiyordum, çilekli!

Anneme ve babama sarıldım. Onları ne kadar çok sevdiğimi söyledim. Onları gerçekten seviyorum. E ne de olsa beni bu yaşına kadar büyüttüler canım!

Ve sıra en önemli konuya gelmişti nihayet:

Hediyeeee!

Hediyeme kavuşma heyecanıyla pastamı o kadar hızlı yedim ki bütün suratım pasta oldu. Bir de çilekli olsaydı tek lokmada yerdim herhâlde!

Islak mendille çikolataya ve kremaya bulanmış yüzümü silerken annem yanıma geldi.

"Şimdi, hediye zamanı!" dedi o güzel sesiyle.

İşte o an gelmişti. **Oh be yaşasın!**

Annem ve babam karşıma geçip oturdular. Heyecanla bekliyordum. Babam, küçük bir paket çıkardı elindeki poşetten.

Bisiklet veya bilgisayar bu pakete sığmış olmazdı. Kimsenin gelmemiş olması, çikolatalı pasta, sonra da küçücük hediye...

Canım epey sıkılmıştı. Moralimin bozulduğunu fark ettirmeden aldım hediyeyi, açtım. İçerisinden küçük mavi, atlete benzer bir şey çıktı.

- Bu nedir anlayamadım anneciğim?

Annemle babam da heyecanlıydı.

- Kızım, bu senin kardeşin için, dedi annem.

Anlayamamıştım çünkü benim bir kardeşim yoktu.

- Ama benim kardeşim yok ki?

Annem ve babam bu söylediğime nedense çok güldüler. Komik bir şey söylememiştim oysa, ger-

çek bir şey söylemiştim. Dedim ya, **bazen büyükleri anlamak gerçekten çok zor.**

- Güzel kızım, bir kardeşin olacak. Beş ay sonra doğacak kısmetse. Şimdi karnımda...

Vayyy... İşte bu büyük bir haberdir. Hiç de anlamamıştım, hayret!

Gidip annemle babama sarıldım. Sınıf arkadaşlarımda kardeşleri vardı. Zaman zaman ben de keşke bir kardeşim olsa diye düşünürdüm. Şimdi bu hayalim gerçek olacaktı işte. Heyecanla sordum:

- Kız mı olacak, erkek mi?

- Bizim için önemli olan sağlıklı olması canım kızım. Geçen hafta doktorumuz yüksek ihtimalla erkek olacağını söyledi.

- Adı ne olacak peki?

- Henüz düşünmedik, dedi babam.

- Senin bir fikrin var mı, diye sordu annem bana.

- Hmm... Şu an bir şey gelmedi aklıma. Ama düşüneneceğim. Peki nerede uyuyacak bu bebek?

- İlk zamanlar benimle uyuyacak, çünkü sürekli bakıma ihtiyacı olacak. Bir az büyüyünce senin odanda seninle uyuyacak, dedi annem.

Demek kardeşimle aynı odayı paylaşacaktım. Bu, pek hoşuma gitmemiştir. Zaten odam büyük değildi. Nasıl sığacaktık ikimiz de benim odama?

Tipi nasıl olacaktı acaba? Bana benzeyecek miydi? Onu sevecek miydim? Daha da önemlisi o beni sevecek miydi? Annemle babam onu benden daha çok mu sevecekti? Bebek bizi sevecek miydi? Off düşünmem gereken bir sürü şey vardı daha şimdiden...

Biraz buruk ve hediyesiz doğum gününden sonra, pijamalarımı giyip yatağa yat-tım. Kendimi üzgün hissediyordum. Beklediğim günün sonu, hayalimdeki gibi olmamıştı. Mutsuzdum. Acilen mutlu olmaya ihtiyacım vardı.

Aklıma babaannemin hep söylediđi bir Şey geldi:

"Güzel kızım, kendini üzgün hissedersen hemen ellerini aç ve Allah'a dua et. Sıkıntılarının su gibi akar gider."

"Sıkıntılarının su gibi akıp gitmesi" ne demek asla anlayamamıştım. Oysa ki bu cümleyi o kadar çok duymuştum ki... Denemek istedim.

Hemen yatağımın üstüne oturdum, avuçlarımı açtım ve başladım duaya.

"Allah'ım... Bugün benim doğum günüm. Tam on yaşındayım artık.

Bugünüm biraz mutsuz geçti. Kendimi üzgün hissediyorum ama üzgün olmak istemiyorum, mutlu olmak istiyorum.

Doğum günüm için bana mutluluk hediye eder misin canım Allah'ım!

Sıkıntılarım bir su gibi akıp gitsin. Hatta bir nehir gibi aksın n'olur Allah'ım, Dünya'nın en büyük nehri olan Amazon nehri gibi... Amin."

Duadan sonra, gözlerimi kapadım ve dünyanın en güzel rüyasına yolculuğum başladı.

NEREDEYİM

BEN

Hafif bir serinlik hissettim. Gözlerimi açtığımda yatağımın ucunda dünyanın en güzel kızı oturuyordu. Beyaz kıyafetler giymiş, sakin bir şekilde beni seyrediyordu.

Önce gülümsedi sonra da elini bana uzattı.

Hiç düşünmeden elini tuttum, yataktan kalktım.

El ele odamın kapısına geldik.

Ve odamın kapısından çıktığımızda daha önce hiç görmediğim bir yerdeydik.

Geldiğimiz yer çok sıcak!